

Bilag II.

III 1834

Den svenske Rigsdags

den 30te April 1884.

i begge Kamre enslydende vedtagne „Skrivelsesforslags“ fem Punktter som Grundlag for Endringer i og Tillæg til den om Egtfællers indbyrdes Eiendomsforhold gjældende Lovgivning.

(Efter Riksdagens Protokol, Bilag. 10. S. Nr. 39, oversat af Fredrik Bajer.)

I.
I den faste Eiendom i en Stad eller paa Stadens Grund*), som en Hustru inden eller under Egtfættet har arvet eller forinden erhvervet, skal Manden ikke have Boeslod, hvorfor Boeslod ikke heller skal tilkomme Hustruen i Mandens Eiendom af samme Natur, dog at al aarlig Rente og Afkastning af saadan Eiendom regnes til Bøsøre.

II.
Gift Kvinde bør berettiges til selv at raade over den Eiendom, som privat tilhører hende, uden at behøve ved Egtfættat at forbeholde sig Ret dertil.

III.
Manden maa ikke uden Hustruens Samtykke kunne bortbytte, pantsætte eller sælge Boets faste Eiendom paa Landet eller Jord og Hus i Staden.

IV.
Hustruen bør ikke være pligtig med sit Sæereie at svare for Gjæld, som Manden under Egtfættet har paadraget Boet, dersom hun ikke udtrykkelig har forpligtet sig dertil.

V.
Dersom under Egtfættet Manden i andre Tilfælde end det, som nævnes i Gifttermålsbalkens Kap. 11 § 5*), til Nytte alene for sig selv har anvendt Egtfællernes fælles Eiendom i Boet, skal Sligt ligeledes ved Deling eller Arvefifte regnes til hans Lod; og bør en tilsvarende Lovbestemmelse gjælde for den Hustru, som under Egtfættet med slig Eiendom har dækket sit private Gjæld eller isøvrigt utilbørlig gjort sig privat Fordel.

*) Om fast Eiendom paa Landet gjælder allerede en lignende Lovbestemmelse. Se Fr. Bajer: Om Egtfællers formueretlige Sigestillelse (Kbh. 1884) S. 124.

**) Bemtlig: Betaling af privat Gjæld.